

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Octubre Centre de Cultura Contemporània.
 Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
 dreta. 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça d'Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.
Coordenador: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
 Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
 Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Toni
 Payà (*escanner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació*
i gràfics).
Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
 Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
 Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
 Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
 Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
 Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mañez,
 Glòria Marcos, Joan Mari, Ricard Mas, Andreu Mas-
 Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
 Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
 Sàez Mateu, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria
 Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villoatoro, Xavier
 Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
 Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
 (*Moscow*), Jordi Carreras (*Nova York*), Ferran Casas
 (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam Díez
 (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla
 Fibla (*Rabat*), Ricard González (*Washington*), Joan
 Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya*
Nord), Victòria Jiménez (*Londres*), Octavi Martí
 (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Jordi Miró (*Brussel·les*),
 Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
 Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
 C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
 Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Violeta Camarasa, Joan
 Canela, Alexandre Carbó, Borja Català, Antoni Castel,
 Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer,
 Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel
 Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric
 Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido,
 Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Dani
 Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
 Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
 Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
 Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
 Tarragona, Jordi Tejel, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).
Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
 Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
 Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
 Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
 (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
 (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Susanna Alacreu
Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
 Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
 Alborata (Horta).
 Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
 mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
 ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

La solució per a l'aigua

Torna a revifar la polèmica sobre els transvasaments arran de la proposta, feta pública la setmana passada pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, d'obrir una connexió i comunicar el Segre amb el Llobregat (pel túnel del Cadí) per a passar aigua, en cas que la sequera que afecta Catalunya es perllongue i obligue a prendre mesures restrictives sobre consum d'aigua potable a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins ara, totes les propostes anunciades per la Generalitat havien estat clares, netes i coherents. La portada d'aigua des d'una dessaladora d'Almeria pot sobtar, però és evidentment més sostenible (a curt termini) que no el transvasament entre de la conca de l'Ebre a les conques internes.

La solució definitiva als futurs problemes d'abastament d'aigua haurà d'arribar, sense remei, de la millora de l'eficiència del reg en els usos agrícoles. No hi ha més sortida que els llauradors facen servir mètodes d'estalvi, que milloraran l'eficàcia del regatge i no faran patir les collites. Ells són els qui en fan servir més i ells són els qui l'han d'estalviar més. Altrament, si la situació és d'extrema urgència, les administracions haurien de tallar el subministrament als regants.

Però el moment actual encara no és dramàtic. Han d'arribar encara els mesos en què es registren més precipitacions i la societat sencera, finalment, sembla haver-se adonat de la importància de l'estalvi. Cal aprofitar aquesta situació per reivindicar aquests sistemes d'estalvi en l'agricultura abans que no proposar transvasaments de cap mena, per petits que siguin. És molt fàcil de reduir el consum de l'aigua dels sectors agrícoles a una cinquena part. I aquests sectors s'empassen més de la meitat de l'aigua. Per tant, seria possible –després d'uns quants anys de feina per generalitzar els sistemes d'estalvi– una reducció dràstica del consum.

Evidentment això és car, però no tant –ni de lluny– com infraestructures faraòniques que apareixen, en els temps d'aigües tèrboles, com la panacea de tots els problemes hídrics que es poden presentar en el futur: un transvasament del Roine –com un de l'Ebre o un del Segre, que és pràcticament igual– sempre estarà també condicionat a les variacions del clima –estacionals, cíclics o globals– i, per tant, tampoc no resoldrà el problema de forma definitiva.

La solució del Segre, si es duu a terme, ha de ser del tot excepcional. El fet que aquesta decisió s'haja pres una volta acabat el cicle electoral despertarà no pas pocs recels i sospites sobre l'actuació de la Generalitat en aquest àmbit fins ara. Caldria que el Departament de Medi Ambient fóra transparent en les decisions i en la feina que paral·lelament impulsa per afavorir l'anomenada nova cultura de l'aigua.

Als nostres lectors

El mur de Berlín va caure i ensorrà, amb ell, l'imperi soviètic i bona part de la ideologia comunista sobre la qual s'havia construït –el mur i l'imperi. Això féu miques, principalment, aquella política que dibuixava una alternativa possible al capitalisme ferotge. En realitat va ser el comunisme ferotge del mateix imperi (el comunisme portat a la pràctica) el que més va desprestigiar una teoria política que tenia aspectes positius. Ara, arreu, el comunisme cau del nom de tots els partits que volen mantenir representació parlamentària i gairebé ningú no parla d'alternatives al capitalisme –com si el capitalisme fóra un invent del comunisme! A tot estirar, es reivindica l'estat del benestar o la socialdemocràcia i la bèstia negra són només els *neocons*. See you later, Marx.

Alex Milian
amilian@eltemps.net